

Sygn. akt IX U 324/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 lutego 2019 r.

Sąd Okręgowy _____ w Gliwicach Wydział IX

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Joanna Smycz
Protokolant:	Joanna Metera

przy udziale ./.

po rozpoznaniu w dniu 27 lutego 2019 r. w Rybniku

sprawy z odwołania S. K. (K.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o ponowne ustalenie wysokości emerytury

na skutek odwołania S. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 27 stycznia 2017 r. Znak (...)

1. zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje odwołującemu S. K. prawo do ponownego przeliczenia emerytury w trybie art. 110a ustawy emerytalno-rentowe począwszy od (...)

2. zasądza od organu rentowego na rzecz odwołującego kwotę 180,00 zł (sto osiemdziesiąt złotych 00/100) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sędzia

Sygn. akt IX U 324/17

UZASADNIENIE

Decyzją z 27.1.2017r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. odmówił ubezpieczonemu S. K. (K.) ponownego ustalenia wysokości emerytury na podstawie art. 114 ustawy z 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych z uwagi na brak nowych dowodów w sprawie.

Ubezpieczony w odwołaniu od decyzji, domagał się jej zmiany poprzez przeliczenie emerytury na podstawie art.110a ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, przy odtworzeniu zarobków za lata 1973 - 1981 z KWK (...).

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie z przyczyn jak w zaskarżonej decyzji.

Rozpoznając sprawę Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

Ubezpieczony urodził się (...)

Od 17.11.1996r. jest uprawniony do emerytury górniczej.

Podstawa wymiaru emerytury została ustalona z okresu 1/1982-12/1988. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 342,03 % i został ograniczony do 250%.

(...) ubezpieczony złożył wniosek o przeliczenie podstawy wymiaru, powołując się na przepisy ustawy emerytalnej w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 05.03.2015r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

W rozpoznaniu powyższego wniosku organ rentowy wydał zaskarżoną decyzję opisaną na wstępie.

(dowód: akta rentowe, w szczególności druki Rp-7 z lat 1982-1996, 2016)

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. decyzją z 23.06.2017r stwierdził, że S. K. jako osoba wykonująca pracę na podstawie umowy zlecenia u płatnika składek (...) s.c. nie podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, wypadkowemu od 01.10.2016r. do 31.10.2016r. oraz nie podlega dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu od 01.10.2016r. do 31.10.2016r.

Ubezpieczony odwołał się od tej decyzji do tut. Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych.

Wyrokiem z 25.10.2017 tut. Sąd o sygn.. akt IX U 1152/17 w pkt. 1 zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, że stwierdził, iż S. K. jako osoba wykonująca pracę na podstawie umowy zlecenia u płatnika składek (...) s.c. podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, wypadkowemu i dobrowolnie ubezpieczeniu chorobowemu od 1 października 2016r do 31 października 2016r.

W pkt. 2 zasądził od organu rentowego na rzecz ubezpieczonego kwotę 180 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

Wyrok jw. stał się prawomocny 27.12.2017 r.

Ubezpieczony po przyznaniu prawa do emerytury górniczej pozostawał więc w zatrudnieniu od 1.10.2016 do 31.10.2016 r.

(dowód: akta tut. Sądu o sygn. akt IX U 1152/17)

Ubezpieczony skończył Politechnikę (...) na Wydziale Górniczym na Elektryfikacji Górnictwa.

Od 2.10.1970r. rozpoczął pracę jako stażysta w KWK (...) pod ziemią (do 31.5.1971 r.).

Przez cały czas pracował w KWK (...) pod ziemią.

Od 1.6.1971 do 28.2.1972 r. jako dozorca urządzeń elektrycznych na oddziale elektrycznym pod ziemią.

Od 1.03.1972r. pracował jako sztygar zmianowy na oddziale pozawydobyczym. Pracował w systemie trzymianowym, we wszystkie soboty i minimum 2 niedziele w miesiącu. W latach 1972-1981 było zwiększone wydobycie i z zasady pracowano w kopalni przez wszystkie niedziele w miesiącu.

Od 1.01.1974 do 31.07.1975. pracował jako inspektor BHP pod ziemią, również w systemie trzymianowym. Jako inspektor ds. BHP pracował co najmniej 1 niedzielę w miesiącu i wszystkie soboty robocze z powodu większego zagrożenia wypadkowego na kopalni.

Od 1.08.1975 do 31.10.1990 pracował jako sztygar zmianowy urządzeń elektrycznych pod ziemią w oddziale elektrycznym, też w systemie zmianowym. Wtedy również pracował co najmniej 2 niedziele w miesiącu.

Elektrycy na oddziale elektrycznym zajmowali się utrzymaniem ruchu ściany i planowanymi konserwacjami. Na konserwacje średnio były przeznaczane 2 niedziele w miesiącu, kiedy nie było wydobywania. Prace konserwacyjne odbywały się przeważnie w nocy.

Świadkowie K. B., J. N. i J. K. – współpracownicy ubezpieczonego pracujący razem z nim na oddziale elektrycznym potwierdzili wykonywanie przez niego w spornym okresie pracy w systemie zmianowym i pracy w niedziele, średnio przez 3 niedziele w miesiącu.

(dowód: akta osobowe ubezpieczonego z KWK (...), zeznania ubezpieczonego, protokół elektroniczny, k. 63 a.s., zeznania świadków K. B., J. N., J. K., protokół elektroniczny, k. 116 a.s)

Sąd postanowił dopuścić dowód z opinii biegłego d/s emerytur i rent na okoliczność ustalenia, czy istnieją przesłanki do przeliczenia emerytury odwołującego przy uwzględnieniu art. 110 a ustawy o emeryturach i rentach z FUS, biorąc pod uwagę 20 najkorzystniejszych lat ubezpieczonego z pracy w KWK (...) - 1992 i z roku 2016 po nabyciu uprawnień emerytalnych, po uprzednim odtworzeniu hipotetycznych zarobków ubezpieczonego z KWK (...) w latach 1972- 1981, przy uwzględnieniu zapisów z karty wynagrodzeń ubezpieczonego znajdujących się w aktach osobowych i uwzględnieniu, iż ubezpieczony od 1.01.1972 do 31.12.1973 pracował w systemie trzymianowym, przez wszystkie soboty i 2 niedziele w miesiącu za wyjątkiem okresów pobierania zwolnień lekarskich odnotowanych w legitymacji ubezpieczeniowej i w karcie zasiłkowej ubezpieczonego, w okresie od 1.01.1974 do 31.07.1975 pracował jako inspektor BHP pod ziemią w systemie trzymianowym, we wszystkie soboty i jedną niedzielę w miesiącu, z uwzględnieniem zapisów w karcie zasiłkowej i w karcie zarobkowej za ten okres i od 1.08.1975 do 31.12.1979 pracował we wszystkie soboty i 2 niedziele w miesiącu, a od 1.01.1980 do 31.12.1981 pracował w systemie trzymianowym, normatywnym czasie pracy i 2 niedziele w miesiącu, nie otrzymywał dodatku za warunki szkodliwe i przy uwzględnieniu dodatków stałych wynikających z przepisów UZP w spornym okresie, przy uwzględnieniu zapisów z karty zasiłkowej ubezpieczonego, zapisów z akt osobowych, uwzględnieniu, iż miał on prawo 8 ton deputatu węglowego i przy uwzględnieniu druków Rp- 7 z lat 1982 - 1992 i druku Rp-7 za rok 2016.

Odtworzone wynagrodzenie ubezpieczonego wynosi:

- 1972-58789,00 zł,
- 1973-60780,00 zł,
- 1974-85815,00 zł,
- 1975-93331,00 zł,
- 1976-104800,00 zł,
- 1977-107800,00 zł,
- 1978-107800,00 zł,
- 1979-110110,67 zł,
- 1980-124716,00 zł,
- 1981- 138682,67 zł.

Najkorzystniejszy wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyliczony z 20 najkorzystniejszych lat, tj. z lat 1972-1978, 1981-1992 z uwzględnieniem podstawy wymiaru przypadającej w części po przyznaniu świadczenia tj. 2016r, przy

odtworzeniu zarobków ubezpieczonego w oparciu o dane o wysokości wynagrodzenia zawarte w aktach osobowych, a także o dokumentację znajdującą się w aktach rentowych z uwzględnieniem obowiązujących w tym okresie uregulowań płacowych obowiązujących w KWK (...) wynosi 258,71 %, a więc jest wyższy niż 250%.

(dowód: opinia biegłej z zakresu rent i emerytur M. Ż., k. 66-74 a.s., zapisy w legitymacji ubezpieczeniowej odwołującego i zapisy kart zasiłkowych od 1983, brak jest w nich wcześniejszych zapisów)

Zgromadzony materiał dowodowy Sąd uznał za przekonujący, kompletny i spójny, przez co mogący stanowić podstawę rozstrzygnięcia.

Mając na uwadze powyższe ustalenia Sąd zważył, co następuje :

W ocenie Sądu odwołanie ubezpieczonego zasługuje na uwzględnienie.

W myśl art. 114 ust. 1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z FUS prawo do świadczeń lub ich wysokość ulega ponownemu ustaleniu na wniosek osoby zainteresowanej lub z urzędu, jeżeli po uprawomocnieniu się decyzji w sprawie świadczeń zostaną przedłożone nowe dowody lub ujawniono okoliczności istniejące przed wydaniem tej decyzji, które mają wpływ na prawo do świadczeń lub na ich wysokość.

Przeprowadzone postępowanie dowodowe pozwoliło odtworzyć wynagrodzenie ubezpieczonego za lata 1972-1981 na podstawie powołanej zebranej w sprawie dokumentacji, zeznań świadków.

Jak wynika z treści art. 110a ust.1 ustawy emerytalnej wysokość emerytury oblicza się ponownie od podstawy wymiaru ustalonej w sposób określony w art. 15, z uwzględnieniem art. 110 ust. 3, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego przypadającą w całości lub w części po przyznaniu świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru przed zastosowaniem ograniczenia, o którym mowa w art. 15 ust. 5, jest wyższy niż 250%.

2. Ustalenie wysokości emerytury zgodnie z ust. 1 może nastąpić tylko raz.

Przepis art. 110a ust.1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych daje możliwość jednorazowego przeliczenia wysokości emerytury bez względu na to czy emerytura była zawieszona czy nie, jeśli wskaźnik przekracza 250%, a wskazano podstawę wymiaru składek przypadających po przyznaniu prawa do emerytury.

Zdaniem Sądu ubezpieczony spełnia warunki umożliwiające przeliczenie emerytury na podstawie art.110a ustawy emerytalnej, gdyż ustalony wskaźnik wysokości podstawy wymiaru przekracza 250%.

Powyższe wynika z opinii biegłej z zakresu emerytur i rent M. Ż., którą Sąd w pełni podzielił jako rzetelną, zgodną ze zleceniem Sądu i szczegółowo przedstawiającą sposób odtworzenia wynagrodzenia ubezpieczonego i wyliczenia wppw.

Sąd nie podzielił zastrzeżeń organu rentowego w zakresie braku podstaw do uwzględnienia w wynagrodzeniu ubezpieczonego dodatków za pracę w niedzielę i dodatków zmianowych.

Świadkowie K. B., J. N., J. K. potwierdzili wykonywanie przez ubezpieczonego pracy w niedzielę, zarówno kiedy pracował on jako dozorca urządzeń elektrycznych na oddziale elektrycznym, sztygar zmianowy i następnie inspektor BHP. Z zeznań tych wynika, iż ubezpieczony pracował przez większą nawet ilość niedziel niż to uwzględniła biegła w swojej opinii (tj. jako dozorca urządzeń elektrycznych i sztygar zmianowy – 2 niedziele w miesiącu, jako inspektor BHP pz.- 1 niedziela w miesiącu). W latach 1972-1981 było zwiększone wydobycie i generalnie pracowano przez wszystkie niedziele w miesiącu. Były wtedy tzw. niedziele gierkowskie, zaplanowane. Ubezpieczony zajmując stanowisko inspektora BHP pz. również wykonywał pracę w niedzielę z uwagi na zwiększone zagrożenie wypadkowe w kopalni.

Sąd w pełni podzielił zeznania tych świadków i ubezpieczonego jako wiarygodne, gdyż były logiczne, rzeczowe, zgodne ze sobą i wzajemnie się uzupełniające.

Stanowisko sztygara zmianowego, jak sama nazwa wskazuje, wiąże się z pracą w systemie zmianowym. Ubezpieczony podejmując pracę w kopalni miał już ukończone kierunkowe studia wyższe, w związku z czym podczas zatrudnienia na kopalni nie doszkałał się, pracował zgodnie z normami panującymi na objętych stanowiskach. Ponadto jak powszechnie wiadomo i z doświadczenia życiowego wynika, iż praca wykonywana w kopalniach była pracą prowadzoną w systemie zmianowym, stąd zdaniem Sądu zasadne jest zaliczenie ubezpieczonemu na wysokość wynagrodzenia dodatków wynikających z pracy w takim systemie. Dlatego Sąd nie podzielił zastrzeżeń ZUS zgłoszonych również i w tym zakresie.

Wobec ostatecznego ustalenia wppw na poziomie 258,71 % zasadne jest przeliczenie emerytury ubezpieczonego zgodnie z jego wnioskiem od (...).

Mając powyższe na uwadze Sąd kierując się powołanymi przepisami, z mocy art.477¹⁴ § 2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i orzekł jak w sentencji wyroku.

Sędzia